

[Gerda Møller.]

på skolen i Nykøbing Sjælland, hvor en hel klasses forældre på stribe bad om at få børnene fritaget for kristendomsundervisning, og hvor mit spørgsmål dog også førte til, at ministeren sendte et nyt cirkulære ud, hvor hun præciserede, hvorledes man skulle handle med faget kristendomsundervisning.

Nu med hensyn til venstre – jeg begyndte jo med hr. Bertel Haarder – vil jeg sige, at jeg nok synes hr. Bertel Haarder var lidt svagere, end jeg kunne have ventet. Han siger udtrykkeligt, at han ikke har fraskrevet sig retten til at foretage ændringer, at fagene historie og samtidsorientering bekymrer ham. Der vil jeg lige minde venstre om – de har måske glemt det – at under den nys overståede valgkamp så vi store annoncer i avisen, hvor venstre skrev: karaktergivningen skal bevares, undervisningen i fag som dansk – og nu siger hr. Bertel Haarder her, at dansk er blevet styrket, nå ja, men venstres valgannonce indeholdt altså mere – undervisningen i fag som dansk, regning, historie og kristendomsundervisning skal bringes op på det tidligere niveau. Der må venstre altså siges at være meget enig, men nu er valget jo overstået, nu skal man ikke have flere vælgere, så kan man godt falde tilbage i de gamle folder igen. Men jeg vil da sige til venstre, at hvis de vil være med til at styrke de fag, er vi villige til at se på den måde, hvorpå vi skal styrke dem.

Jeg var også lidt overrasket over, at hr. Bertel Haarder ikke kom ind på karaktergivningen, når man tænker på den debat, vi har haft om 13-skalaen, og når vi tænker på det spørgsmål, hr. Svend Erik Hovmand stillede, som den tidligere undervisningsminister støttede hr. Svend Erik Hovmand meget stærkt i, med hensyn til, at man ved den enkelte skole skulle kunne anvende karakterer eller karakterlignende systemer ved standpunktsbedømmelse i 1.-7. klasse.

Så vil jeg takke fremskridtspartiet, for det har jo været venligt og sagt, at det vil støtte mit forslag. Jeg får vist ikke tid til her at komme ind på årsagen til, hvorfor vi ikke fik et forslag i fællesskab. Det samme må jeg sige til hr. Erhard Jakobsen, men når nu deres forslag kommer, bliver der jo anledning til at begrunde vort standpunkt dér.

Til hr. Chr. Christensen fra kristeligt folkeparti må jeg sige, at det var godt, hr. Chr. Christensen endte med at sige, at der var visse positive ting i vores forslag. Jeg synes egentlig, at

jeg havde kunnet forvente en endnu større opbakning fra kristeligt folkeparti, især hvad angår kristendomsundervisning, for det er jo ikke ret længe siden, hr. Chr. Christensen i sit eget blad Idépolitik nr. 8 spurgte mig, om kristeligt folkeparti kan regne med det konservative folkeparti med hensyn til støtte til at gennemføre øget timetal. Nu foreslår vi altså to ekstra timer i undervisningsforløbet. Jeg svarede dengang hr. Chr. Christensen: ja. Jeg kunne have ønsket et lige så fuldttonende ja denne gang.

Så har man fra flere sider været inde på faget samtidsorientering, og undervisningsministeren brugte det udtryk, at ministeren meget nødig så, at det fag skulle forsvinde ud af folkeskolen. Der kan vi aldrig blive enige med ministeren, og hvis ministeren kendte den mcdstand, der er ude omkring i befolkningen og også blandt lærere mod det fag, ville ministeren om ikke ændre opfattelse så dog ikke udtale sig så frisk, som hun har gjort her.

Når vi ønsker at slette faget samtidsorientering og erstatte det med historie og samfundslære, skyldes det simpelt hen, at ministerens formålsformulering for dette fag åbner mulighed for, at en lærer med bekendtgørelsen i hånden kan give sin undervisning et stærkt politisk ensidigt præg. Det er jo bekendt for alle – og jeg møder det, så det er jo åbent – hvorledes ministerens håndplukkede udvalg først lavede en læseplan, hvorledes sektorrådet for folkeskoleloven fik den lavet om, men hvorledes ministeren igen alene satte sit præg på formålsformuleringen, som anvender ordene »politiske udsagn«, »politiske forhold« og »det nutidige samfunds konflikter«. Der er ikke ret meget, som hr. Erhard Jakobsen sagde, i den formålsformulering, som siger, at man ude omkring i skolerne virkelig kan give eleverne indføring i faget historie og i den udvikling, der har været i det danske samfund igennem tiderne.

Jeg tænker i den forbindelse også – og der manglede jeg også ligesom lidt fuldhjertet støtte fra hr. Bertel Haarder – på de forgæves forsøg, venstre gjorde i undervisningsudvalget for at få indflydelse på udformningen af cirkulæret, og hvorledes den tidligere undervisningsminister Tove Nielsen i, jeg tror, det var Jyllands-Posten, ordret har udtalt: »Hun vil ikke have klø i befolkningen for dette cirkulære«. Der regner jeg med at kunne få noget stærkere støtte fra hr. Bertel Haarder.